

Els automòbils d'Ernest Niquet Remy (I)

Ernest Niquet Remy en un biplaça marca Clément, motor De Dion i carrosseria Phaetonnet (informació facilitada per Eduardo Aparicio Carrasco). El 1900, aquests tipus d'automòbils els començaren a comercialitzar els germans Emili i Enric Pujó del Pozo, al carrer de la Diputació, 253, de Barcelona
Fotografia: AMAT

Durant la Festa Major de Terrassa de 1903, a les tres de la tarda del diumenge 5 de juliol, va tenir lloc a la ciutat el primer Aplec d'Automòbils promogut per l'empresari Ernest Niquet Remy, nascut a Dhul, Alsàcia, el 18 d'agost de 1869. Aquest empresari era fill d'Ernest Niquet Vaulons, nascut a Châlons, França, el 12 de juliol de 1840, i, des de l'octubre de 1892, assentat a Terrassa com a fabricant de fil d'estam a la carretera de Martorell, 31-33, junt amb els seus socis comanditaris F. Geoffroy i A. Prévost. Dos anys després, el 1894, Niquet atorgà poders al seu fill Ernest.

Des del mateix any d'aquest Aplec, el 1903, Ernest Niquet començà a publicitar a la premsa terrassenca el seu taller de construccions electromecàniques, situat al mateix domicili dels seus estams, el quals, des de 1902, ja responien al nom d'Ernest Niquet Vaulons.

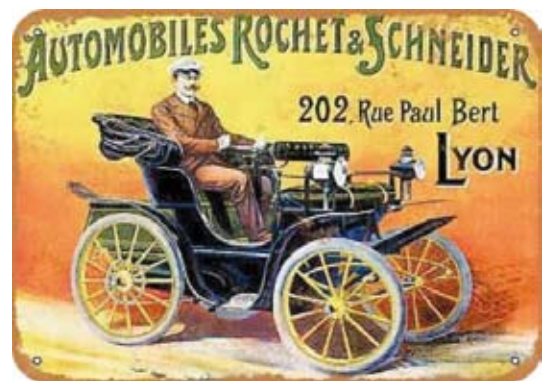
El 22 d'abril de 1901, Ernest Niquet va inserir una nota a la pàgina 2 de *La Veu de Catalunya*, en què posava a la disposició dels xofers barcelonins el garatge que tenia instal·lat a la seva fàbrica de Terrassa, dotat amb una fossa i tota mena d'aparells per a reparacions d'automòbil, explicitant que tenia cabuda per a tot el parc automobilístic barceloní. Un fet que demostrava la necessitat que hi havia d'aquesta classe de locals, degut al progressiu augment de cotxes que començaven a circular.

Quatre anys abans, l'octubre de 1899, Ernest Niquet Remy, un apassionat de l'hípica, el polo, l'esgrima, el ciclisme i els automòbils, s'havia comprat un Rochet-Schneider de 8 CV, que va estrenar fent un viatge des de Bordeus fins a Barcelona. Un vehicle que Niquet guardava a la Societat Espanyola de Cotxes Automòbils de la ciutat comtal i on, el 6 de maig de 1900, patí un intent frustrat de robatori. Posteriorment, el 1901, adquirí un altre Rochet-Schneider de 16 CV.

Aquests automòbils, vistos per primera vegada a la ciutat, donaven lloc a la cantarella de la quitxalla: «Mec, mec, mec, l'automòbil del Niquet, sense rodes ni xiulet, mec, mec, mec». Una anècdota que Paulina Pi de la Serra i Joly recull a la pàgina 84 de la seva obra *L'ambient cultural a Terrassa (1877-1977)*. Segurament, un d'aquests dos vehicles devia ser el que la publicació *Rubricata*, del 27 de novembre de 1982, citava com el primer automòbil que passà per Rubí.

El 16 de desembre de 1900, Ernest Niquet va participar, junt amb dinou pilots més, en l'excursió que va sortir de l'Arc de Triomf de Barcelona, es dirigí vers la Garriga, passà per Tona i acabà a Vic.

El 25 d'abril de 1901, Niquet fou invitat a la inauguració del garatge i taller de reparacions d'automòbils propietat de Joan Masfarré i de Francesc Truco i Félix, domiciliat al carrer del Consell de Cent, 235, de Barcelona. Durant la festa, es va planejar una excursió automobilística el diumenge següent fins a la seva cotxera de Terrassa, on va obsequiar els excursionistes amb un dinar, durant el qual es tenia previst tractar el tema de fundar l'Automòbil Club de Barcelona, projecte plantejat anteriorment per Lluís de Bouffard i Sostres i Josep Maria Rusiñol i Prats.

Model Rochet & Schneider de 1901

Anunci publicat a la revista *Los Deportes* del 7 de juliol de 1901

L'entitat va començar a funcionar el mes següent, tenint en principi com a seu social el garatge de Masfarré i Truco.

Arribats al 19 d'abril de 1902, i segons la notícia publicada a les pàgines 265 i 266 de la revista *Los Deportes* del 4 de maig de 1902, un grup de conductors reunits a Els Quatre Gats varen constituir oficialment, mitjançant la subscripció d'accions de cinquanta pessetes, una societat que denominaren Automóvil Club, nom a què afegiren l'apel·latiu «de España». La primera reunió de Junta es va celebrar el 27 d'abril de 1902, a la Vaqueria Suïssa del Parc de la Ciutadella, coneguda també com la Casa Suïssa, i es va designar Josep Ferrer Vidal i Güell com a president.

El 25 de maig de 1902 foren aprovats els seus estatuts i, tal com va aparèixer publicat a la pàgina 3 de *La Publicidad* del 29 de juny de 1902, la seva seu es domicilià a la Gran Via de les Corts Catalanes de Barcelona, en un espaiós local que fou inaugurat el mateix 29 de juny. Aquest va ser el precedent directe del Reial Club Automobilístic de Catalunya, creat el 20 de setembre de 1906 sota la presidència d'Enric Cera i Buixeda, propietari d'un Castro de 10 CV, una marca instituïda i comercialitzada el 1902 per Josep Maria Castro i Fernández i precedent de la Hispano-Suïza.

Un any abans, el 24 de novembre de 1901, Ernest Niquet participà, junt amb disset pilots més, en una altra excursió d'automòbils que sortí, a un quart de vuit del matí, del monument a Clavé, a la Rambla de Catalunya de Barcelona, passà per la Rabassada, Sant Cugat del Vallès, Rubí, Sabadell –on el pintor Ramon Casas esperava, amb el seu Renault de 5 CV, veure passar els participants–, Caldes, Sant Feliu de Codines, Castellterçol, Moià i, finalment, Manresa. La meta es trobava als magatzems de Joaquim d'Argullol i Vilarasau, propietari d'un cotxe que a la seva ciutat rebia l'apel·latiu d'«El mala sombra». El vehicle d'Ernest Niquet va arribar el primer, cobrint el recorregut en aproximadament tres hores.

El 1902 Ernest Niquet tenia intenció de participar amb el seu Rochet-Schneider a la cursa automobilística París – Viena, celebrada entre el 26 i el 29 de juny de 1902, amb un recorregut de 1.442 quilòmetres. Dels 218 pilots inscrits, solament 137 la van començar i tan sols 70 la van acabar. Aquesta cursa la va guanyar Marcel Renault amb el seu Renault Frères.

Sobre la participació de Niquet en la París – Viena hi ha dubtes, ja que, si bé a la pàgina 2 de *La Publicidad* del 10 de gener de 1902 se'n donava la notícia, segons la informació que m'ha estat facilitada per Salvador Claret, en el volum de *La Locomotion Automobile* de 1902 el seu nom no consta en la relació dels inscrits en la categoria de velocitat, ni tampoc en la categoria de seguidors de la cursa, que feien el mateix recorregut, però sense competir. D'altra banda, es fa referència a un espanyol que va participar en la categoria de seguidors, però sense que n'aparegui el nom.

Tornant a l'Aplec terrassenc de 1903, segurament la idea es va concebre durant l'excursió Barcelona – Terrassa – Olesa, que el diumenge 9 de novembre 1902 va organitzar la casa Auto-Garage Central, un establiment fundat el 1901 per Francesc Serramalera i Abadal.

Entre els vint excursionistes hi havia el mateix Niquet, conduint el seu Clément-De Dion i acompanyat de Lluís Bosch i Gausà, Alexandre Maria Pons i Serra, Enric de Sorraïn i Milans del Bosch i Frederic Casanovas i Viada, amb un Clément de 4,5 CV. També l'agent de borsa Manuel Baixeras i Felip, i el vicecònsol de França des del mes de febrer de 1900, Maurice-Henri Blanchard de Farges.

L'excursió partí de Barcelona vers la Rabassada, on es feu un esmorzar al restaurant Rabassalet, continuà fins a Sabadell i, després, cap a Castellar del Vallès, on es va dinar. A la tarda la comitiva es dirigí a Terrassa, a visitar l'empresa d'estam d'Ernest Niquet, i, finalment, els participants retornaren a Barcelona.

Aquell mateix 1903, el 3 de juny, li havia estat concedida a Ernest Niquet la patent número 31.647 per un procediment per al refredament del líquid refrigerant dels motors dels automòbils.

(continuarà)

Ana Fernández Álvarez
anacampanadas@gmail.com